

Club de lectura

Mercè Rodoreda. *Jardí vora el mar*

Juny del 2011
Coordinador: Alfons Brosel

L'autora

seva obra literària.

El 1928, es casa amb el seu oncle matern, catorze anys més gran que ella, Joan Gurguí. Ella només té vint anys. Aquest matrimoni, mai acceptat per ella, i al qual es veu abocada, i el naixement del seu únic fill, Jordi Gurguí, el 1929, es converteixen, per l'autora, en una experiència traumàtica. És a partir d'aquells fets de joventut que, a inicis dels anys trenta, Mercè Rodoreda tria la literatura com una alternativa d'evasió d'aquell entorn clos i decebedor que ha patit.

Inicia així una carrera de gran regularitat i de perfeccionament progressiu, que es manifesta en les col·laboracions als diaris i revistes de més prestigi d'aquells anys, generalment en forma de contes ("Meridià", "Mirador", "Revista de Catalunya") i, també, amb la publicació de novel·les que, exceptuant-ne l'última, l'autora acabarà rebutjant en bloc i que no inclou en les seves *Obres completes: Sóc una dona honrada* (1932), *Del que hom no pot fugir* (1934), *Un dia en la vida*

d'un home (1934), *Crim* (1936), i *Aloma* (1938), que va guanyar el premi Crexells.

El 21 de gener de 1939 emprèn el camí de l'exili. S'instal·la amb altres escriptors catalans (Pere Calders, Joan Oliver/Pere Quart, Armand Obiols, Xavier Benguerel, Francesc Trabal, Agustí Bartra, Anna Murià i Cèsar August Jordana) al castell de Roissy-en-Brie, a vint-i-cinc quilòmetres de París.

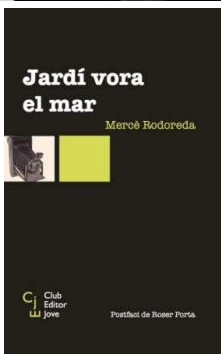
En aquell refugi d'exili, l'autora enceta una intensa i complicada relació sentimental amb Armand Obiols, pseudònim de Joan Prat i Esteve, casat amb la germana de l'escriptor Francesc Trabal, i que durarà fins a la mort d'Obiols, a Viena, el 1971. La majoria dels escriptors catalans exiliats embarquen cap a Amèrica, però Mercè Rodoreda i Armand Obiols opten per quedar-se a França. Assisteixen a l'entrada dels nazis a París i han d'emprendre la fugida a peu cap a llocs més segurs.

Viuen a Llemotges i a Bordeus. Però es tornen a

instal·lar a París el 1946. És una època de duresa de supervivència durant la qual, segons la mateixa autora, «escriure semblava una ocupació espantosament frívola». D'altra banda, la precarietat econòmica (cus a preu fet) li impedeix tenir la tranquil·litat necessària per dedicar-se amb continuïtat a la seva obra literària.

L'estabilitat econòmica li arriba amb la feina que Armand Obiols obté el 1954 com a traductor a l'organisme de les Nacions Unides, a Ginebra, i això propicia que Mercè Rodoreda entri en una etapa de creativitat enorme: recull els contes que tenia dispersos en diferents revistes de l'exili, n'hi afegeix d'inèdits i trenca el seu silenci de vint anys amb *Vint-i-dos contes* (1958), que obtindrà el premi Víctor Català 1957, i que l'esperona a redactar, gairebé alhora, les novel·les ***Jardí vora el mar***, *La plaça del Diamant* i *La mort i la primavera*.

El 1960 envia *La plaça del Diamant* (amb el títol *Co-*

Jardí vora el mar
(30/06/11)

Mercè Rodoreda i Gurguí neix a Barcelona, al barri de Sant Gervasi, el 10 d'octubre de 1908. És coneguda sobretot com a novel·lista i contista, però escriu també unes quantes obres dramàtiques i poesia lírica. La seva infantesa és solitària. D'una banda és filla única i, de l'altra, no es relaciona amb infants de la seva edat perquè només va a escola entre els set i els deu anys. Creix en un ambient de barri tranquil i envoltada de l'amor del seus pares i, sobretot, del seu avi, que li sap inculcar la passió per la lectura i per les flors, aspectes que reflectirà després en la

lometa) a la convocatòria del premi Sant Jordi del 1960, i n'és eliminada per un jurat que tenia, entre altres membres, l'escriptor Josep Pla. Sembla que el títol de *Colometa* fa dir a Pla que es tracta d'una "novel·leta cursi". El 1961, envia *La mort i la primavera* a la convocatòria del mateix premi i també n'és eliminada.

La publicació de *La plaça del Diamant* (1962), gràcies a una recomanació de l'escriptor i assagista Joan Fuster, que també ha format part del jurat del premi Sant Jordi del 1960, i que n'ha parlat amb l'editor i escriptor Joan Sales, contribueix a la seva consolidació definitiva i li assegura una relació estable amb el món editorial que continuarà sempre amb el segell del Club Editor i la direcció editorial de Joan Sales.

L'any 1966, li atorguen, finalment, el premi Sant Jordi per *El carrer de les Camèlies*, sense que l'autora s'hi hagi presentat, ja que aquell any la convocatòria ha decidit distingir una obra ja publicada. Aquesta novel·la rep posteriorment dos premis més, el de la Crítica (1967) i el Ramon Llull (1969). Després vindran *La meva Cristina i altres contes* (1967), *Jardí vora el mar* (1967) i la segona versió d'*Aloma* (1969).

Amb la mort sobtada d'Armand Obiols, el 1971, s'accentua la seva solitud a Ginebra (on viu en un apartament davant del llac Léman) i, el 1972, en una estada a Romanyà de la Selva, decideix construir-hi un xalet i retornar a Catalunya. A Romanyà acabarà la novel·la *Mirall trencat* (1974), considerada per molts la més sòlida de la seva producció, a la qual seguiran *Semblava de seda i altres contes* (1978), *Tots els contes* (1979), *Viatges i flors* (1980) i *Quanta, quanta guerra...* (1980).

En aquesta etapa de retorn a Catalunya, és membre i Sòcia d'Honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i li és atorgat el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes el 1980. Afectada d'un càncer, declarat en molt poc temps, mor en una clínica de Girona, el 13 d'abril de 1983, i és enterrada a Romanyà de la Selva. Deixa com a hereu del llegat literari l'Institut d'Estudis Catalans, que posteriorment crearà la Fundació Mercè Rodoreda.

Des de 1998 es convoca el premi Mercè Rodoreda de contes i narracions, en homenatge a l'autora. El conjunt de la seva obra es continua reeditant i traduint constantment.

Ens podeu seguir al blog:

<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

Obra de Mercè Rodoreda

Novel·la:

- ***Sóc una dona honrada?*** Barcelona: Llibreria Catalònia, 1932
- ***Del que hom no pot fugir.*** Barcelona: Clarisme, 1934
- ***Un dia en la vida d'un home.*** Badalona: Proa, 1934
- ***Crim.*** Barcelona: Ed. de la Rosa dels Vents, 1936
- ***Aloma.*** Barcelona: Institució de les Lletres Catalanes, 1938
- ***La plaça del Diamant.*** Barcelona: Club Editor, 1962
- ***El carrer de les Camèlies.*** Barcelona: Club Editor, 1966
- ***Jardí vora el mar.*** Barcelona: Club Editor, 1967
- ***Mirall trencat.*** Barcelona: Club Editor, 1974
- ***Quanta, quanta guerra...*** Barcelona: Club Editor, 1980
- ***La mort i la primavera.*** Barcelona: Club Editor, 1986
- ***Isabel i Maria.*** València: Edicions 3 i 4, 1991

Narrativa breu:

- ***Vint-i-dos contes.*** Barcelona: Selecta, 1958
- ***La meva Cristina i altres contes.*** Barcelona: Edicions 62, 1967
- ***Semblava de seda i altres contes.*** Barcelona: Edicions 62, 1978
- ***Tots els contes.*** Barcelona: Edicions 62, 1979
- ***Viatges i flors.*** Barcelona: Edicions 62, 1980
- ***Sic trànsit Glòria Swanson.*** Barcelona: Laia, 1979

Narrativa infantil i juvenil:

- ***Contes infantils de Mercè Rodoreda.*** Barcelona: Baula, 2008.

Teatre:

- **"El Parc de les Magnòlies"**, a *Els Marges*, núm. 7, 1976, p. 79-89.
- ***El torrent de les flors*** [pròleg i edició literariobiogràfica a cura de Montserrat Casals i Couturier; edició filològica i correcció a cura de Maite Carrasco i Pastor]. València: Edicions 3 i 4, 1993
- ***La Senyora Florentina i seu amor Homer.*** Barcelona: Sociedad General de Autores y Editores, 1996
- ***El maniquí*** [pròleg de Marina Gustà]. Barcelona: Teatre Nacional de Catalunya; Proa, 1999.

Biblioteca Comtat de Cerdanya

Claustre, 12

17520 Puigcerdà

Tel. 972880304

bibpuig@ddgi.cat

www.bibgirona.net/puigcerda/